

цѣло, та слѣдъ нѣколко вѣкове да може да си найде непокварено въ народа. Ни единъ народъ не пріима онова, чтото не е нему свойствено, чтото не му е естествено, чтото не е спорядъ духаму, та Иліада-та, ако да не е била твореніе отъ народа и спорядъ духа на народа, то и тя щяще ся загуби въ забвениe, каквото че си изгубены много съчиненія на много писатели.

БОНЕЦЪ НА ПРЪВАТА ЧАСТЬ.

